

عنوان مقاله:

طراحی مجموعه اقامتی توریستی در بافت تاریخی اصفهان با تاکید بر پیوستگی فرهنگی در ادوار مختلف تاریخی با استفاده از روش های معماری میان افزا

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس ملی فناوری های نوین در مهندسی عمران ، معماری و شهر سازی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

نادیه شاه حسینی - کارشناسی ارشد معماری، آموزشگاه عالی علالدوله سمنانی، گرمسار، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از ویژگی معماری امروز ما بعنوان بستر شکل گیری فعالیت های اجتماعی، میراثی برای آیندگان است. پس بنای ساخته شده در عصر حاضر لایه ای از لایه های تاریخی میراث خواهد شد. هدف ما در این پژوهش در مورد چگونگی احداث ساختار های جدید معماری در بافت و زمینه های تاریخی می باشد بگونه ای ضمن آشکار ساختن ویژگی های معماری زمان خویش توانایی پیوستگی با معماری گذشته را داشته باشد، به عبارتی فرزندانی خلف برای معماری گذشته باشد. این امر ارتباط تنگاتنگی با حفاظت از میراث فرهنگی دارد. با بررسی نمونه های انجام شده ی معماری در بافت تاریخی، عدم توجه طراحان به زمینه معضلی در طراحی شهری محسوب میشود، بطوریکه این معماری از بافت تاریخی جدا شده و مستقلا اعلام وجود می کند و یا اینکه به تقلیدی صرف از معماری زمینه می پردازد. آنچه به عنوان اصل در این مقاله مورد توجه خواهد بود، زمینه های تاریخی است. بدینگونه که ضمن توجه به باز زنده سازی بافت تاریخی اطراف، سعی در طراحی معماری میان این بافت شده است. این طراحی باید ضمن سازگاری با بناهای تاریخی و احترام به خصوصیت آنها از سبک هایی که بیان کننده ی روح زمان خود باشد بهره ببرد. از این طریق می توان ساختاری را خلق کرد که ضمن معرفی بهترین معماری زمان خود توانایی پیوستگی فرهنگی را در طول زمان داشته باشد.

کلمات کلیدی:

معماری میان افزا، زمینه تاریخی، مرمت بنای تاریخی، خانه حبیب آبادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1675132>

